

IN MEMORIAM JASNA DIJANOVIĆ (rođ. DALIĆ)

Dubravka Pađen Farkaš

Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku
Gradska i sveučilišna knjižnica Osijek
dubravka@gskos.hr

Godina XIX
Broj 1-2
2015

KNJIŽNIČARSTVO

Dana 15. ožujka 2015. godine u 53. godini života napustila nas je naša kolegica Jasna Dijanović.

Zatvorila se jedna knjiga puna dobrote i blagosti. Knjiga koja se tiho, skromno i samozatajno listala, ali čiji je sadržaj ostavio trag u svima nama. Sadržaj koji je sve one koji su pažljivo čitali oplemenio.

Svi mi koji smo s njom radili i surađivali pamtimo je kao marljivu i pouzdanu radnu kolegicu, prijateljicu i nadasve dobru osobu. Po svakoj od ovih osobina Jasna je bila posebna i po svakoj od njih u našim će srcima ostati trajno.

Jasninim iznenadnim odlaskom otvorio se prostor u koji se uvijek i ponovo zagledamo i zapitamo: kako će izgledati naš odlazak? I jesmo li uopće za to spremni?

Smrt može doći u bilo kojem trenutku našega života. Kako se čovjek za tako nešto može uopće pripremiti? Svaki put kada netko nama blizak napusti ovaj život, u nama zatitra struna Duše, koja nas podsjeti i na naš neizbježan odlazak. Što je zapravo smrt? Odakle smo zapravo došli u ovaj život? Zašto i kamo nakon toga odlazimo? Jesmo li mi, rađajući se u ovom svijetu, umrli u svijetu iz kojega smo došli?

S koje god strane prišli ovim pitanjima, u sebi osjećamo ... slutimo duboko, smrt ne može biti kraj. Ona je samo vrata, vrata koja vode u drugi prostor, u neki drugi svijet.

Glasnik
Društva
knjižničarstva
Slavonije
i Baranje

I kao kad koračamo prostorima svoje kuće, prolazimo kroz vrata ulazeći u razne prostorije. Tako, krećući se postupno postajemo svjesni da gdje god išli i što god susretali, uvijek Jesmo. Ne nestajemo, ne gubimo se, samo mijenjamo prostore u kojima se zadržavamo, negdje duže, a negdje kraće ... i na tome putu susrećemo jedni druge ... družimo se ... igramo se ... volimo se ... radujemo.

Tako zaigrani, zaboravimo na druge prostore te kada netko iznenada odluči napustiti igru i otići dalje, u druge svjetove, ostanemo zatečeni, ne shvaćajući da ćemo se ponovo naći u nekim novim, ljepšim prostorima i svjetovima s još čudnijim sadržajima i igrama jer život jest i uvijek će biti život. Mi jesmo i uvijek ćemo biti.

A tebe ćemo, draga naša Jasna, ponovo susresti i s tobom čitati neka nova poglavlja, nekih novih još nepročitanih knjiga u nekoj novoj knjižnici života.

Zbogom, draga naša Jasna! Hvala ti na svemu, hvala na strpljivosti, dobroti i blizini, hvala na povjerenju i prijateljstvu.

